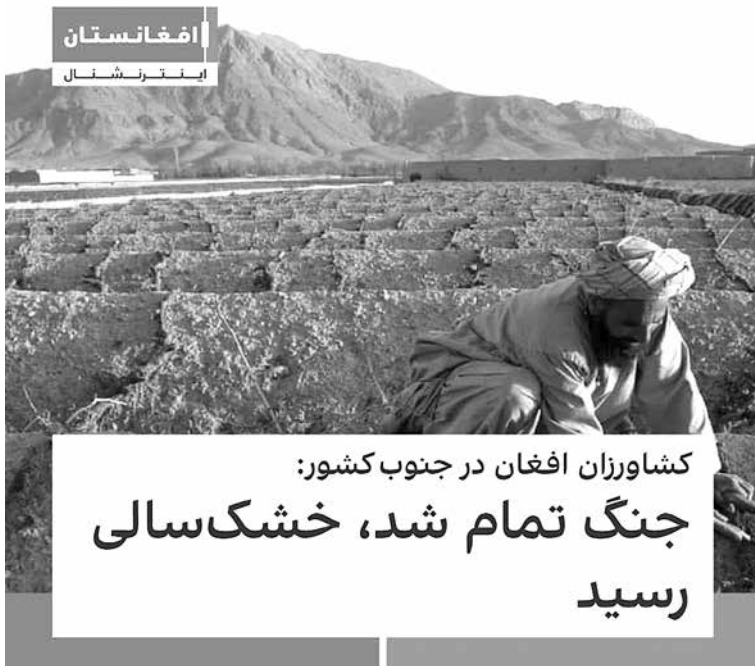

دوستان کارشناس
وقتی بند کجک را
بازدید کردند، به
این نتیجه رسیدند
که اگر آن حجم از
آب در طول مسیر
کجک تا سیستان
که حدوداً ششصد
تا هفتصد کیلومتر
فاصله داشت،
رها بشود، برای
سیستان و حتی
مردم خودشان هم
فایده‌ای ندارد

کشاورزان افغان در جنوب کشور: جنگ تمام شد، خشک‌سالی رسید

چون مدهش نبود، الان نباید حقا به ای به ما تعلق بگیرد و به ایران برسد؟

دوستان کارشناس وقتی بند کجک را بازدید کردند، به این نتیجه رسیدند که اگر آن حجم از آب در طول مسیر کجک تا سیستان که حدوداً ششصد تا هفتصد کیلومتر فاصله داشت، رها بشود، برای سیستان و حتی مردم خودشان هم فایده‌ای ندارد. نگهداری بند کجک هم طوری بود که خودشان می‌گفتند: «اگر خالی بشود، مشکلاتی برای سدا ایجاد می‌شود». سد هم حدود ۷۰ تا ۸۰ سال قبل احداث شده است.

مگر بازدید از کجکی انجام شد؟

نه بازدید از کجکی انجام نشد، طبق آن تصویرهای هوایی و برآوردی که برای رسوبات بند کرده بودند، دوستان کارشناس آب می‌گفتند که اگر با این وضعیت، آب را رها کنیم، هدر می‌رود. البته این حرف را دوستان طالب و وزیر امور خارجه آقای متقی هم می‌گفتند که اگر ما آب را رها کنیم، در مسیر تبخیر می‌شود، رودخانه‌هایی که سال‌ها آبی به خودشان ندیده‌اند، آن را فرومی‌برند و مردمی که کشاورزی می‌کنند هم مانعی هستند. بیشتر صحبتشان این بود که آب به جای اینکه به ایران و مردم سیستان برسد، تلف می‌شود.

وضعیت بند کمال خان چگونه بود؟

حقیقتش ما بند کمال خان را بازدید نکردیم؛ ولی این را خدمت شما عرض کنم که همه ما به کاری که طالبان کرده بودند - جریان آبی که از بند کمال خان به سمت گودزره هدایت شده بود - اعتراض داشتیم و گوشزد کردیم که این کار درست نبوده است. آنها هم ملاحظات خودشان را داشتند و یک طوری ما قانع کردند؛ البته بعضی‌ها پیمان قانع نشدیم. دلیلی هم نداشت که این آب را به سمت گودزره بفرستند. این صحبت چندین بار بین خودمان و بین افغانی‌ها رد و بدل شد.

آقای وطن فدا به آقای متقی گفت: «بند کمال خانی که شما دارید، در هر ثانیه می‌تواند